

עין משפט
נר מצוה
יה:

קס א ת"י ס"ג מהלכות
 אישות הלכה יז סמג
 עשן מה טור ש"ע אה"ע
 סימן לו סעיף ג וסימן נה
 סעיף ז

קפב ב מ"י פ"ד מהל'
ענדים הלכה ט'
קפב ג מ"י עס הל' יא'
קפב ד מ"י עס הל' יב'

מוסף דעם 11

[illegible]

ית:

ב"רן שפירש מ"תו. פי' בקונטרס נדר"ע גרס כ"ן שפירש טליתו
דע"כ מינענ' ליה לאוקמי יז אס למקרא"ה כדאמרין פ"ק
דסנהדרין (דף ה.) ויז אס למסורת כ"ר"א כדדרשין בנכוות (דף
ה.) דרמינן מהאי פלוגמא על מילתא אחריני דלמר התם לר"א יז

אם למקרא ורמזין עלה מנח דיש אס
למסורת ק"ל והי"ס ור"ע סבר כיון
שפירש טעמיו עליה א"ל יעוד אס
גירסה בגט וזמורה אצל אביה אמו
ויכול למכורה דלון אדם מוכר את אמו
לשפחות אחר אישות דסבר י"ס אס
למקרא כלומר בגדר קרינ ביה שהוא
למקרא בגד דלון לשון בגדיה איבעי
הא למיכור בגדרו כמו בשמנו (דברים טו)
ואת"ע דבעלתא קרינ פגענו (דמכר
לז"ל) התם ליכא למיטעי אצל הכא
איכא למיטעי: (ש"ב) איתקור סבר
י"ס אם מסתרה. ומדלא כתב בגידו
ביו"ד שמעט היינו סבר בגדיה: דלי
לשון בגד הוה ליה למיכתב ביו"ד
ואת"ע דכתיב (בהשאלה לו) ותפסהו
בגדרו כלל יו"ד היינו משום דליכא
למיטעי וקפא היה כדמי שהמקור
לשון בגדיה מדלא כתב בגידו
ביו"ד דלדרכה ידוק שהוא לשון
פריסת טעית מדלא כתב בגידו ביו"ד
ויפסד דלון רגילות למיכתב לא וי"ד
ולא א"ל יו"ד תמן איתותי הפעולה והיה
לפרש שהמקרא דלי שמעט לשון
פריסת טעית כמו ותפסהו בגדרו
דלי לשון בגדיה היה רלון נקרות
בגידו אצל המסורת הוא לשון בגדיה
דלי לשון פריסת טעית היה לו למכור
בגדרו עליה ולא בגדרו כה"ו ומיהו
דסבר לרי"ת דלון דרך בהמרה להקדים
קרינ לנדר"י א"ל שהיה רגיל לך
נראה לרי"ת דגרס"י כיון שפירש טעמיו
עליה דברי ר"א ור"ע אומר כיון שבגד
כה ויהא שמה שדברי ר"א קודמין
לנדר"י ר"ע שהיה תלמידו וה"פ ר"א
סבר י"ס אס למסורת ומקורת הו לשון
בגד דהיינו פריסת טעית מדלא כתיב
בגידו ביו"ד ה"ו בגידו ביו"ד את"ע
דבשמינו לא כתב ביו"ד היינו משום
דליכא למיטעי ור"ע סבר י"ס אס
למקרא היינו לשון בגדיה דלי לשון

בגד אֶלֶּיךָ בְּגָדֶיךָ לְמַבְגֵּד יֵאמָר בְּגָדוֹ כִּמוֹ מַגֵּד נִגְדוֹ וּמִחֲבֹל חֲבֹלוֹ וְאֵפֶי
דְּקִרְיָן וְחַפְסָהוּ בְּגָדוֹ וְלֹא בְּגָדוֹ הֵסֵךְ לִיכֹא לְמִשְׁעֵי יוֹ"חַ בְּהֵאֵר
דְּמִיכֵי אֲשֶׁר לֹא יַעֲדֶה וּקְרִינֵי לִי בְּיוֹ"ו רַע סָבַר יֵשׁ אִם לְמַקְרָא דִּינֵי
לִי בְּיוֹ"ו וְהֵסֵךְ מִגְלָה עַל בְּגָדָיו שְׂהוּל לֵבָן בְּדִקְרֵי שְׂהוּל עֵלִיט רַחֵם
סָבַר יֵשׁ אִם לְמַסְרֹת וְכִיכֵי לֹא בְּחֵלְךָ וְהִשְׁתַּח מִגְלָה עַל בְּגָדָיו שְׂהוּל
לְשׁוֹן בְּנִיחָה"ס: **וְכֹנֵי** הוּא רַחֵם מִכֵּין אֵלֶּה הָא יַעֲדֵי מִיַּעַד אֵלֶּה
אֵלֹו דְּקֵא אִיעֲדֵי מִיַּעַד אֵלֶּה רַחֵם דְּקֵשִׁי מִשְׁטָא עַל דֵּלִי לֹא הִיָּה
יִכּוֹל לְקַדְשָׁה אֲמֵלִי קֶאמֶר שׁוֹב אִיעֲדֵי רַחֵם לְמִכְרַבִּה פִּשְׁטָא אִפִּי לְקַדְשָׁה
אִיעֲדֵי יִכּוֹל רַחֵם לְמִכְרַבִּה וְיִשְׁמִינֵי הִיכְרַבִּה זְכוּיִי הוּא לְדֵלִי מִכֵּין לֵבָן
הֵא לְשֹׁא מִלִּי מִנִּי עֲבִיד וְקֵא מַתְמָה גִּמְרָא הֵא יַעֲדֵי מִיַּעַד לֵבָן
לְמִכְרַבִּה הִיכֵי מִתְרִינֵי שְׂהוּל מִלִּי מִנִּי עֲבִיד וְהֵא בְּכָר יַעֲדֵי מִיַּעַד
לֵבָן וְהֵא אֲתֵרֵי נִישְׁאֵר עוֹשֶׁה אִיעֲדֵי לְאַבְיָה רַחֵם כֵּה דְּרוּמָה:
בְּשִׁלְמָא אִירֻסִין בְּאִירֻסִין שְׂהוּל. פִּי שְׂהוּל אִירֻסִין דִּידֵה דִּינֵי
דְּהוּל לֹא קַדְשָׁה יִכּוֹל לְמִכְרַבִּה אֵלֶּה נִישְׁאֵרִין מִנִּישְׁאֵרִין מִי
שְׂהוּל פִּי הִקְוִטְרֵם כִּינֵי דְּמִזְאִירִיחָה דְּנִפְקָא מִרְשׁוּמֵה לְגַמְרִי וְקֵשֶׁה וְהֵא
אִירֻסִין גַּמִּי הוּא דְּאִירֻסִיחָה כְּדִילְפִּינֵי (עֵלִיל) מִכֵּי וְכֵה"ס דְּהִי"מ מִי
חֵלְקֵי לֵבָן אִירֻסִין לְנִישְׁאֵרִין מִשׁוֹם דְּנִישְׁאֵרִין נִפְקָא מִרְשׁוּמֵה לְגַמְרִי
דְּכִפִּי הִקְוִטְרֵם הֵא לִיחֹל דְּהֵא קִטְנֵה אִי מִסְרֵה נִפְשָׁה לְמִכְרַבִּה הִי"מ
דְּנִפְקָא מִרְשׁוּמֵה דֹּכֵץ פִּשְׁטָא לְדֵלִי לֵכֵךְ יֵשׁ לִישָׁב פִּי הִקְוִטְרֵם הִי"מ
שְׂהוּלֵה אִירֻסִין מִזְאִירֻסִין שְׂהוּל דְּמִכֵּי בְּנִישְׁאֵרֵה דֹּכֵץ הֵא לֵבָן מִכֵּי
רַחֵם לְמִכְרַבִּה אֲחֵר שְׂהוּל כֶּסֶף דְּקֵשִׁיחָה אִי"כ הֵא מִלְתָּה הִי דְּרוּשׁ
אִירֻסִין דִּידֵהי פִּירוֹם שְׂהוּלֵה אִיעֲדֵי קִירֻסִין אֵלֶּה נִישְׁאֵרִין מִנִּישְׁאֵרִין
לְנִישְׁאֵרִין דִּידֵהי וְנִישְׁאֵרִין דִּידֵהי גַּמִּי לֹא מִנִּי מִכֵּין לֵבָן אֵלֶּה קִטְנֵה

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

כיון שפירש עלינו עויל. דעל כרחק מיצעי ליה לזאקמי יא אס לתקרא כר"ע דאחמירין כסנהדרין צפ"ק ויא אס למסורת כר"א כדדייקר בצבורות דרמיין מהא פלוגתא על מילתא אחריית דאחמירין האס לר"א יא אס לתקרא ורמיין עלה מהא דיש אס למסורת ס"ל

נפ' כל פסולי המוקדשין. ונמכרלתאם
גרמינן שפירש טליתו עליה נדברי
ר"ע ודריא לימא הכס: לעס נכרי
דייטו לשפחות לא ימשול האב מאחר
שפירש טליתו אדון עליה לשם יעוד
אס גירסה בנגט ומורה אלל אביה אלל
לא יעדה ומורה אלל אב חזר ומוכרה
כרנן דלמרי לעיל לשפחות אחר
אישות אחר דלא יפ הכא דמכי יעדה
הוה ליה לאשות אלל לשפחות אחר
שפחות מזי מוצין ור"א אומר כיון
שגבר בה שמכרה לשפחות שוב אינו
יכול למוכרה לעס נכרי דייטו שפחות
אלל לשפחות אחר אישות קדושין
מזי מוצין. ור"ש דריש להאב קדושין
כיון שגבר בה שוב לא ימכרנה
ודריש ליה נמי כר"ע דייטן שפירש
טליתו עליה לא ימכרנה להכי קאמר
אלל לשפחות אחר אישות ולא לשפחות
אחר שפחות: למסורס. כנגדו כתיב
ולא כניגדו אין הכרת חזק בלא יו"ד
ונקודה שחתם הכי"ת במקום יו"ד
לשפחות חזק לפי מה שנתבאר לשון
לשפחות חזק בלא כניגדו לשון
נגידה כמו שחתם קורא בשמעו את
דברי האלה (דברים נט): יס אס
למקרא. כנגדו קרינן כט ומתפסחו
כנגדו (בראשית טז): יס אס למקרא
ולמסורס. הילכך דריש כמריהו. וא"ת
הא דלמרי כנסהדרין גבי כנסת
כנסת כנסות לר"ש יס אס למקרא
הכס ליכא למימר מקרא ומסורת דאי
אימיה להא לימיה להא אס שלשה
דפיות הכנסת לא תדרש מקרא אס
תפסול לא תדרש מסורת אלל כאן יס
לקיים שנים: יעוד. אמר לאתמו
העברה הכי את יעודה לי בכסף
מקמדין: הא יעודי מיעוד. כלומר
לקידושין שלא לשם שפחות מוכרה:
אין לאביה רשות בה. כדאשכחן

וגדר אלמנה וגרושה וגר' ולענין ירושה ואחיה' מכלל שנבעל יורש את אשתו: **הכא**. דקמתי פירש טעמו לזר כיצודו קאי אלל קדושי טענה בעלמא שלל נמכרה: **כיון שמסרה למי שנפשיב בה כו'**. כלומר שקדשה לאישות: **אין מוכרה**. אלא לבתו לקדושיה שהיא אסורה עליה ליעד דבעין אשר לא ירעה (שמות כ"ח): **מוכרה לקדושיה**. ולא בעינן יעוד והכא דלמיה אחר כה דהפסי: **ושון שמוכרה**. כשהיא אסורה כלקמן ל"ג וקדושיה מופסין לו כה דקדושיה מופסין בחייבי לאוין כלקמן כ"ג ד (ספ"ג דהנ"ק): **אי דקדוש פסה**. שלא ע"י אביה ונמחרמלה הימנו: **אלמנה קרי לה**. כממיה וזי יש במעשה קטנה כלום: **ואמר רב עמרם רבנין**: **הכא**. שנמחרמלה קדושיה יעוד והיא דדר מצי לזנוה וזא קרי ליה כפסות אחר אישות אליבא דר' יוסי בר' יהודה היא דלמר לקמן (דף י"ט). מעוט הראשונות של מקנה לאו לקדושיה ניתנו וכי מייעד לה בעבדות היא של עליה מייעד לה ואין קדושיה אלו ע"י אביה וגו' הכנסה היא שיהיו קדושיה הילכך דר מצי לזנוה: **הא איז מוכר וכו'**. ואפי' אחר אירוסין: **שנני אירוסין ידיר**. דכיון דהוא לא קדשה יכול למוכרה: **כעלמא אירוסין מאירוסין שאני**. דאינא לממר אלא קפיד קרא ללא לזנוה במר דקדושה וכו' דמי קדושיה לאו איהו עבד ניתנו לרשות למוכרה: **א' שאלא נישואין**

לירושלם ולטומא לה ולהפר נדריה עם צעלה חון ממכירה שאינו
 איכא למימר אין לך (6) זה אלא חדושו ואיכא לאוקמי האי חדוש
 ממקמי לה לגמרי מרשומיה דכא איכא אין להלק בין נישואין ידיה
 דממסרה נפשה לחופה לא אשכחן דנפקא מרשומיה דכא דכרי:
 בחמי

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) תוב' ד"ה בשלמא וכו'
אין לך בר אלא חדוש:

מוסף תוספות

[illegible]